

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Index Capitvm, Qvæ In Tractatibvs Hvivs Tertiæ partis continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

ELENCHVS

Tractatum, qui in tertia huius operis parte
comprehenduntur.

- I. Define & instituto Societatis Iesu, deque aliquibus mediis ad eum con-
quendum peropportunitate, quae omnibus usu venire & prodeesse possum.
- II. De essentialibus religionis votis, ac de ingentibus, que illa continentur,
bonis.
- III. De voto paupertatis.
- IV. De virtute castitatis.
- V. De virtute obedientiae.
- VI. De obseruantia Regularum.
- VII. Quam se quisque superioribus & Patribus spiritualibus clare & liquide
aperire debeat, integrum & planum illis conscientia ratione redi-
endo.
- VIII. De correctione fraterna.

INDEX CAPITVM, QVÆ IN TRA- CTATIBVS HVIVS TERTIÆ partis continentur.

Tractatus Primus.

- CAP. I. Quis Societatis Iesu finis, quod institutum.
- II. Quam sit hoc animarum convertendarum studium excellens, quan-
meriti ac valoris.
- III. Studium hoc & propositum omnibus in genere sociis proprium est, eti-
adeo omnes, et si sacerdotes non sint, magnam in eo partem habent.
- IV. Quam ad hunc finem necessarium sit, solidum ante virium funda-
tum ponere.
- V. Ut proximo proximus, nobis ipsis obesse, aut salutem propriam neque-
non debemus; quinimo propterea impensis in proprium profectum
incubendum.
- VI. Cauendum nobis est & aliud quoddam extremum: nimirum, pri-
ciem nobis ipsis attendendi, omnem proximi curam abire.
- VII. Aliquot suggestuntur remedia iuuanda puerilanimitate nonnullorum,

qui quod sui p[ro]fessorum perditionem & damnationem timeant, proximi-
mos iuuare refugiant.

III. De primo medio ad fructum inter proximos faciendum: bona in qua
& sancta vita.

I. De secundo proximi iuuandi medio, oratione videlicet.

De tertio, proximi succurrendi medio, zelo scilicet animarum.

II. Quam zelus hic efficax sit ad proximum iuuandum curandumq[ue], ratio.

III. Detribus rebus, qua nos ad zelum habendum incitare poterunt.

IV. Quia bonus veriusque sit zelus, qui Deo placeat, quis non.

V. Aliud quoddam, ad bene ministeria nostra obeunda, medium proponi-
tur, videlicet, interiora anima, non vero exteriora, qua deforsu-
datur, respicere.

VI. Aliud proximo subueniendi medium suggestur: nimirum nobis ipsis
diffidere, omnem vero fiduciam in Deum ponere.

VII. Quam sit hoc Deo confidendi medium esse, ad beneficia & gratias ab
eo recipiendas.

VIII. Quantopere Deo dispiceat diffidentia.

VIII. Non est nobis aut animo deficiendum, aut spes omnis abiicienda, si per-
exiguum in proximo a nobis fructum fieri videamus.

Tractatus Secundus,

CAP. I. Tota R[ati]o religiosi perfectio in perfecta integrat[ion]e votorum paupertatis,
castitatis, & obedientiae, que concipit, obseruantia consistit.

II. Cur bic vota fiant & confirmantur.

III. Alia bona & commoda recensentur, quae ex hac sui per vota obligatione
consequuntur.

IV. Cur sancti P[er]s[on]e secundi Baptismi aut Martyrii nomine vocent tradi-
tionem illam, qua quis se Religioni per tria hec vota dedicat, & con-
fignat.

V. Adeo libertas hominis per vota non tollitur, & imminuitur, ut etiam perficiatur.

VI. De singularibus, que in religioso statu sunt, bonis: deg[ra]du gratitudine, quam
Deo propterea, quod ad eum nos vocarit, debemus.

VII. Eadem, que capite superiori, materia deducitur.

VIII. De votorum renovatione, que in Societate Iesu usurpatur, deque fri-
tu qui ex ea spectatur.

IX. Idem, quod capite priori, pertractatur.

Tractatus Tertius.

CAP. I. Votum paupertatis, Euangelica perfectionis est fundamentum.

(?) 3

II. De

- II. De incomparabili premio, quo pauperes spiritu à Deo Opt. Max. datur.
- III. Non solum in altera vita, verum etiam in hac, pauperes spiritu remuneratur Deus.
- IV. In quo paupertas spiritus consistat.
- V. De Religiosis, qui cum maioris momenti res dimiserint, in religione minutas ac reculas afficiuntur.
- VI. De tribus gradibus paupertatis.
- VII. Aliqua ad paupertatem spiritus consequendam, eamque conservandas media suggestuntur.
- VIII. Aliud suggestum medium, quod nobis ad paupertatem spiritus obtinendam, & ad in eadem manentem, mirificè conductet.
- IX. In quo ea quæ dicta sunt, exemplis confirmantur.
- X. Ad quid, & quomodo paupertatis voto Religiosus obligetur.
- XI. Ostenditur, contra paupertatis votum esse, sine superiori ventu diuina quid accipere vel dare, esto id de domo acceptum non esse.
- XII. Descendit ad easus aliquos particulares, voto paupertatis circa riantes.
- XIII. Cuidam respondetur obiectioni, per quod materia hæc mirificatur.
- XIV. Votum paupertatis obligat ad peccatum mortale, & quare requiritur quantitas, ut peccatum mortale dicteius prauaricatio possit.
- XV. Num pecuniam sine licentia accipere, Religioso licitum ad eandem pia opera distribuendam; & quando in hoc contrapaupertatum peccaturus sit.
- XVI. In quo, quæ dicta sunt, exemplis quibusdam confirmantur.

Tractatus Quartus.

- CAP. I. De excellentia virtutis Castitatis, & gradibus, quibus ad imfectionem ascendendum est.
- II. Ad Castitatem conservandam requiritur mortificatio & accusatio suum, ac presertim oculorum, custodia.
- III. In hac virtute castitatis in primis, parua magni sunt facienda.
- IV. In confessione potissimum, magni faciendum omne id, quod aliquem castitati contradicat.
- V. Quam vehemens & periculosa sit passio amoris, & quanto tanta menda.
- VI. Aliquot suggestuntur contra tentationes in honestos remedia.
- VII. Pœnitentia & mortificatio carnis accommodatissima & primaria contra hanc tentationem medicina.

VIII. D

VIII. De aliis contra carnales, turpesque cogitationes remedium.

IX. Det more Dei.

X. De ingentibus, qua in hoc Dei timore continentur, bonis.

XI. Superiora exemplis quibusdam confirmantur.

Tractatus Quintus.

CAP. I. De Excellentia virtutis obedientiae.

II. Quantopere nobis obedientia virtus sit necessaria.

III. De primo obedientia gradu.

IV. De secundo obedientia gradu.

V. De tertio obedientia gradu.

VI. De obedientia caca.

VII. De obedientia, quam in rebus spiritualibus nos preferre oportet.

VIII. In quo quod dictum est, exemplis confirmatur.

IX. Unde sinistra contra obedientiam, iudicia in mente enascantur, & quibus aduersus ea mediis utendum sit.

X. Tres rationes, cur superioribus obediri velit Apostolus declarantur.

II. Primarium quoddam & efficax ad virtutis huius obedientia perfectio-
nem asequendum medium proponitur videlicet in superiore Chri-
sto Domino obedire.

III. Medium hoc, quo Superiori pareatur, sicuti Christo, ad obedientia vir-
tutem asequendam per necessarium est.

XIII. De aliis eximis bonis, qua in hoc superiori, tanquam Christo Domino,
obedienti modo, continentur.

XIV. Inutriam, qua superiori irrogatur & contra eum conceptam murmu-
rationem Deus tanquam propriam reputat.

XV. Obedientia non excludit, quo minus quid superiori à subdito possit propo-
ni, & quis in proponendo modus seruandus sit.

XVI. Denim de iis, qua ad corpus spectant solicitudine: & quantopere in
hic omnis fugienda sit singularitas.

XVII. Respondetur obiectioni & scrupulo dicentis, quod homini sua valetu-
dini habenda sit ratio.

XVIII. In quo ea, qua iam dicta sunt, exemplis stabiliuntur.

Tractatus Sextus.

CAP. I. Quam insigne Dei beneficium sit & gratia, quod nos regulis quibus-
dam obuallaris ac munierit.

II. Perfectio nostra in ipsa Regularum observatione consistit.

III. Regula nostra ad mortale peccatum nequaquam obligante hinc ramen
occasione sumere ad eas facile transgrediendas non oportet.

IV. Non propterea quod leue quid per Regularam praescribitur excusat eam
infringens, immo potius accusatur.

- V. Quam graue damnum sequatur ex eo, quod Regula parui fiant, tamen rebus minimis ac leuisibus.
VI. De ingentibus donis, quae è Regularum obseruantia & estimatione sequuntur, et si alioquin circares paruas ea versentur.
VII. In quo, quod dictum est, aliquibus exemplis confirmatur.
VIII. De aliis quibusdam rebus, quae regularum, infringendarum essent causa: & quod aduersus illas adhibendum remedium.
IX. De aliis mediis, que ad Regularum obseruantiam non parum nobis coferant.

Tractatus Septimus.

- CAP. I. Quantum momenti ac necessitatis sit, sincere nos cum superioribus agere.
II. Quanta quiete & consolatione mentis fruatur, qui superiori, ac Patri spirituali totum se renelat, & quanta hac in re bona & cōmoda includatur.
III. Suas Superiori vel Patri spirituali tentationes aperire, efficacissimam ad eas superandas ratio.
IV. Non idcirco minus suas quis Patri spirituali tentationes patet acribitate, quod que illis aduersus illas suggesturus est remedia, iā senserat.
V. Nemo ideo sua Preposito renelare omittat, quod tenuit a & ex illis esse videantur.
VI. Difficultatibus, qua claritatem hanc impedire solent, iam ordines sat in.
VII. Primaria difficultat, qua sinceram hanc refectionem impedit, sicut.
VIII. Difficultati Superiori etiam alia ratione & modo respondetur.
IX. Multum Deo debemus, quod ipsam conscientia refectionem in Societate adeo nobis facilem & suauem reddiderit: & quamam facilitatem huius & suavitatis sint causa.
X. Quis in conscientia ratione reddenda nobis seruandus modus.
XI. In quo nonnullis respondetur dubius, que ex antedictis resulant.

Tractatus Octauus.

- CAP. I. Correctio signum amoris est, & quantum ea boni continet.
II. Causa, cur correctio non aequo animo admittatur, unica est superbia.
III. Quae sequi incommoda & damna nota sint ex eo, quod correctio in hanc partem non accipiatur.
IV. Quantus referat, correctioni monitioni, auscultare.
V. In quo supradicta, aliquibus confirmantur exemplis.
VI. De Regula & Constitutione, quam in Societate habemus, de fratribus, & frorum defectibus immediate ipsi superiori aperiendis.
VII. Aliquot, quo ad hanc materiam, permagni momenti monita præbuntur.

FINIS CAPITVM.